

Pierre Franckh

PŘÍBĚHY O PŘÁNÍCH

pro potěchu duše

*Vpusťte všechny ty zázraky
do svého života!*

Důležité upozornění:

Rady uveřejněné v této knížce byly autorem a nakladatelstvím pečlivě zpracovány a prověřeny, nemůže však za ně být převzata jakákoliv záruka.

Rovněž je vyloučena zodpovědnost autora, popř. nakladatelství a jeho zástupců za případné věcné škody či škody na zdraví a na majetku.

Všechna práva vyhrazena. Žádnou část knihy není dovoleno užít nebo jakýmkoliv způsobem reprodukovat bez písemného souhlasu držitele práv, s výjimkou krátkých citací nebo odkazů, které tvoří součást kritického zhodnocení.

Copyright © Pierre Franckh, 2008
Original German Language Publication
2008 by KOHA Verlag GmbH, Burgrain, Germany
foto na obálce © iStockphoto.com
Překlad © Mgr. Iva Wallnerová
foto autora © Armin Brosch
© Nakladatelství ANAG, 2011
ISBN 978-80-7263-673-0

OBSAH

Když si přejeme, neexistují žádné hranice	5
Ta úplně normální, každodenní přání	12
Past s „ne“ a „žádný“	40
Jak najít spřízněnou duši	46
Když nám naskočí husí kůže	54
Úžasná řešení Universa	61
Přání být znovu zdravý	66
Stát v životě na straně vítězů	74
Přání mít své vlastní čtyři stěny	84
Ztracené a znovu nalezené	91
Mohou se přání splnit ihned?	97
Když si děti přejí	109
Můžeme si přát i více věcí najednou?	118
Nemusíme mít vždy ta největší přání	123
S vtipnými pozdravy od Universa	135
Těším se na každý nový příběh vašich přání	140

Náš mozek uchovává vzpomínky na určité zkušenosti, i když jsme je sami vůbec neprožili.

Možná si vzpomínáte na pocit, který jste měli, když jste slyšeli o jiných lidech, kteří z ničeho dosáhli bohatství a uznání. Možná jste se nějakou dobu cítili povzbuzení a motivovaní a věřili jste, že to můžete také zvládnout.

Za to byly zodpovědné zrcadlové neurony. Ukládají i zkušenosti jiného člověka, o kterém jste slyšeli, četli nebo kterého obdivujete, jako by to byly vaše vlastní zkušenosti. Zjistilo se, že čím víc se s někým identifikujeme a čím bližší je společná touha, tím intenzivnější je uložená zkušenost.

Tímto způsobem najednou získáváme nové možnosti řešení, které jsme dříve neměli k dispozici. Duchovní vůdci jako Gándhí, Ježíš, Martin Luther King, matka Tereza, Nelson Mandela či jiné vůdčí osobnosti byly a jsou velmi důležité pro náš vývoj, protože inspirují naše vědomí a vedou nás správným směrem. Stejně to působí, když si čteme nebo slyšíme příběhy úspěšných přání jiných lidí. Naše zrcadlové neurony nám pomáhají

vnitřně napodobovat to, co vidíme nebo slyšíme, dokud se to i pro nás nestane realitou. Příběhy o úspěchu nás pozvedají nad naše vlastní omezení. Víme, že můžeme dokázat to samé.

Naše zrcadlové neurony se aktivují už v okamžiku, když se v myšlenkách zabýváme tím, jak jiní zvládli věci, které se zdají nemožné.

Před nějakou dobou jsem četl v jedné studii, že oblíbenou četbou velmi úspěšných lidí jsou právě životopisy úspěšných lidí. S tím, co dnes víme o schopnosti učení zrcadlových neuronů, se nám to už nezdá tak zvláštní: čím více čteme o úspěšných lidech, tím více vlastních zkušeností se nám ukládá v mozku. Na jednou víme, že všechno je možné! Neexistují žádná omezení. Zdánlivé překážky jsou jen přípravou pro ještě větší skoky. Množství našich zkušeností roste, jako bychom je sami prožili. Příběhy o úspěchu nám dodávají odvalu a činí nás schopnými vzlétnout do takových výšek, které pro nás byly až do této doby nedosažitelné.

Přání mít perfektní dům

Milý Pierre,

když jsem se po rozchodu se svým přítelem odstěhovala ze společného bytu, šla jsem se svým psem nejdřív zpět do domu rodičů, do malého podkroví. Bohužel tam nebyla žádná kuchyně, tak jsem sdílela kuchyni s prarodiči, kteří obývali dolní část domu. To samozřejmě nebyl optimální stav, a tak jsem hned začala hledat nový byt. Bohužel bez úspěchu. Buď bylo pro mě nájemné závratně vysoké, nebo se mi byt nelíbil, nebo vlastník nechtěl mít v bytě žádného psa, přičemž ten můj nepatří zrovna k nejmenším. Tři čtvrtě roku jsem intenzivně hledala, ale marně.

Pak už jsem toho začala mít dost a moje matka, která právě dočetla Tvou knihu „Jak si správně přát“ a získala pozitivní zkušenosti, mi řekla: „Prostě si to přej. Pak dostaneš přesně to, co chceš.“ Tak tedy dobře, pomyslela jsem si. Když myslíš... Pak si tedy přejí malý byt. Ne, raději bych měla malý postarší domek. A začala jsem si malovat svou ideální představu a sahat po hvězdách. Takže dům. Malý, jen pro mě, a starý, ale s láskou zrenovovaný a útulný. S parketovou podlahou v obývacím pokoji a s malou zahrádkou nebo terasou. Za výhodnou cenu. Potom samozřejmě milé sousedy a příjemné majitele, kteří by v tom nejlepší případě byli milovníci psů, a to všechno v klidném prostředí a s krásným výhledem.

A potom, co jsem si to přála a viděla už sama sebe v domě, jsem s hledáním úplně přestala. Nečetla jsem už žádné inzeráty ani jsem sama žádné nepodávala a přestala jsem se vyptávat. Myslela jsem si, že jestli má moje matka pravdu, určitě se něco stane.

A skutečně se to stalo.

Byla jsem pozvána ke svému dobrému příteli ani ne 14 dní poté, co jsem si do detailů vykreslila své přání. Ukázal mi inzerát v novinách a vysvětlil mi, že tam už volal a že bych se mohla odpoledne stavit si dům prohlédnout.

Chtěla jsem protestovat, protože mi cena připadala příliš nízká, než aby to mohlo být v opravdu dobrém stavu, ale bylo to zbytečné. Jeli jsme tam společně. A co mám k tomu dodat? Bylo to přesně takové, jak jsem si to přála! Starý, malý domek s obytnou plochou 52 m², dvoupodlažní. Z veliké střešní terasy je překrásný výhled na švábský hřeben, majitelé jsou skutečně milovníci psů, v obývacím pokoji je parketová podlaha a celé je to útulné a nádherně zrenovované.

Přirozeně byli i další zájemci, a tak jsem po prohlídce celý večer čekala, až se majitelé ozvou. Rozhodovali se mezi dvaceti zájemci. A já jsem dům získala! Můj vysněný dům! Od té doby jsem ten nejšťastnější člověk.

Později se ukázalo, že dům nabízeli tak výhodně jen proto, že o peníze vůbec nešlo. Pro majitele

PAST S „NE“ A „ŽÁDNÝ“

Když si přejete, škrtněte ze svých myšlenek slova „ne“ a „žádný“. Všechno, čemu chceme zabránit, si přitahujeme do svého života, protože tomu v myšlenkách přidáváme energii.

Zde platí zásada: stejné kvality se přitahují. To, co si myslíme, říkáme nebo cítíme, nevyhnutelně přitahujeme do svého života. Strachy přitahují přesně stejné události, jako jsou ty, kterým chceme zabránit. „Nechci být nemocný“ znamená v řeči energie přání: „Chci být nemocný“. Nemůžeme něco nenechat vzniknout. Můžeme pouze jen něco vytvořit a ne „něco nevytvořit“. Samotná myšlenka na „nevytvoření“ vyvolá to, co si nepřejeme, protože na to plni strachu myslíme. Chtít něčemu zabránit, to nejde. Ale můžeme vytvořit pravý opak; musíme se však zabývat pouze pozitivní energií.

„Jsem zdravý“. Tento pokyn je jednoduchý a jasný. U tohoto přání se totiž zabýváme jen naším zdravím, a ne nemocí.

Když se vám stane, že vám plnění přání přinese nějaká překvapení, zamyslete se, jestli

vám do vaší formulace přání nevniklo slovíčko „ne“ nebo „žádný“ tak, jak se to stalo v následujícím příběhu.

NEpojedu do Turecka

Milý Pierre,

to nejkurióznější, co se mi kdy při plnění přání stalo, mi zajistilo týden navíc dovolené. V polovině prosince jsem deprimovaně seděla ve svém bytě. Tak to už dál nejde! Snažila jsem se přijít na pozitivní myšlenky. Hodnotila jsem uplynulý rok: Co bylo dobré? Co bylo špatné? Co chci v novém roce udělat lépe?

Myšlenka na příští dovolenou ve mně vyvolala báječné pocity. Rychlostí blesku mě napadlo dvacet pozoruhodných míst, která bych ráda navštívila. Které je pro mě nejdůležitější?

Zvolala jsem nahlas: „Pamukkale!“

Takový nesmysl!, pomyslela jsem si o dvě sekundy později. Jak by to mohlo jít? Vzpomínám si na své zásady. Jedna z nich zní: Nepojedu do Turecka!

Protože ale „ne“ nefunguje, bylo moje přání těmito myšlenkami jen posíleno.

O dva dny později zvoní telefon: Marion mi vypráví o soutěži o ceny, kdy si přála vyhrát auto. Místo toho vyhrála dovolenou.

„Ano? A co?“ zeptala jsem se udiveně. „Co to znamená?“

Ano, to všechno je možné. Funguje to dobře, nepřeháníme ani tehdy, když svým přáním necháme volný průběh. Můžeme dokonce cestu milované osobě i ulehčit, aby nás – přirozeně jen pokud bude chtít – snadněji našla.

Jak si Eva přála získat zpět svou první velkou lásku

Milý Pierre,

před 28 lety jsem na Rhodosu poznala svou první velkou lásku. Bylo to úžasné a strávili jsme spolu téměř pět let ve vztahu na dálku. Tenkrát jsem nebyla připravena opustit svůj život v Rakousku a vztah jsem ukončila. Mezitím jsem vyzrála, vdala se, porodila syna, nechala se rozvést a zažila před nedávnem jiný ne úplně uspokojujivý vztah, ve kterém jsem byla ponižována... ale to je minulost.

V posledních letech už jsem na svou první lásku nemyslela až do okamžiku, kdy mi před několika měsíci najednou nešel z hlavy. Napadlo mě, že jsem si tenkrát schovala všechny jeho dopisy, a šla jsem je do sklepa najít.

Byla jsem úplně dojatá, když jsem je četla, a říkala si, jak ráda bych věděla, co se s ním stalo, jestli ještě žije (byl tenkrát trochu starší než já), jestli je ženatý, má děti, jakou má práci... všechno.

Začala jsem tedy hledat na internetu a díky mnoha milým neznámým lidem jsem získala i jeho novou

adresu. Napsala jsem mu dopis, jestli si na mě ještě vzpomíná, a vyptávala jsem se.

Na Vašem semináři v Salcburku jsem měla celý víkend příležitost k vypilování a odeslání svého přání. Přála jsem si: „Žiji v domě u moře a mám šťastný a harmonický vztah se svou velkou láskou!“

A skutečně, jako zázrakem mi po nějakých dvou týdnech „můj“ Řek zavola! Ano. Abych to zkrátila: nikdy na mě nezapomněl, domníval se však, že žiji ve šťastném vztahu, je osm let rozvedený a nepopsatelně šťastný, že jsme se zase znovu našli. Začali jsme si denně telefonovat a já jsem pevně přesvědčena, že svůj život strávím s ním.

Na začátku června k němu letím. Rozumíme si, jako bychom se nikdy neodloučili, jsme stejně nastaveni a máme hodně společného. A protože nechci všechno změnit ze dne na den, počká i on na mě, až se můj syn osamostatní a my budeme moci jít společnou životní cestou.

Oba jsme naprosto šťastní – a co víc, má dům u moře!

Eva

Ještě jeden báječný zázrak úplně jiného druhu:

Přání na zrušení přednášky

Milý Pierre,

byla jsem vždy skeptická, co se týká přání. Ale má přítelkyně mi řekla, že bych to jednou měla vyzkoušet. A přitom se mi stalo něco neuvěřitelného:

Měla jsem mít přednášku. Můj šéf mě požádal o zprávu o pracovních úspěších mého týmu (vypracovali jsme nový plán práce). Protože jsem získané výsledky nemohla podložit odbornými znalostmi, ocitla jsem se v pasti. Samozřejmě jsem nechtěla šéfa zklamat tím, že bych přednášku odmítla. Na druhé straně jsem ale nechtěla prezentovat něco, za čím bych si nemohla stát.

Nejdřív jsem šéfovi odpověděla, že tu přednášku samozřejmě udělám. Společně s mou kamarádkou jsme pak přemýšlely, jak se z té šlamastyky dostanu. Přály jsme si, aby se tento návrh, že mám 16. v měsíci mít přednášku, do 7. tohoto měsíce rozplynul.

Nebudete mi to věřit: 7. jsem dostala pozvánku na toto pracovní setkání. Byla jsem uvedena jen jako referentka! Tím byla má přednáška vyřízena. Neuvěřitelné, že?

Tina

nejsilnější měřitelnou energii, jakou vůbec můžeme do světa vyslat.

Není tedy divu, že se ti opravdoví výherci jako výherci ani necítily a výhru postoupily. Je to přece jasné, když ta výhra už patřila Ramoně, a to již dlouho před tím, než byla vůbec tažena.

Čtrnáct dní na Barbadosu

Milý Pierre,

pracuji u jedné cestovní kanceláře organizující daleké cesty a tato firma pořádala vánoční večírek. Všichni zaměstnanci byli požádáni, aby přinesli z domu dvě zachovalé hračky pro chudé děti v Rumunsku – pro dobročinnou zásilku do místního dětského domova. Ačkoliv normálně nemůžu takové velké oslavy vystát (tenkrát kolem 130 zaměstnanců) a ještě jsem se ani žádné nezúčastnila, „věděla jsem“ v tom okamžiku, že v tombole vyhraji nějaký zájezd.

Nastal večer, kdy se konal večírek. V tombole bylo dvacet výher zájezdů. Když byla tažena 15. cena a já jsem stále ještě nebyla mezi výherci, bylo mi nějak divně. K vylosování zbývalo ještě pět zájezdů. U 18. ceny mě poprvé napadlo, že možná vůbec nevyhraji! Jak trapné!

Pak přišel úplně poslední zájezd. Zase nebylo taženo mé číslo.

Zázraky pokračují – 60 výjimečných příběhů o splněných přáních.

Život vám nic nedopřává? Ale ano, jen si to musíte z celého srdce přát. Universum je vždycky vel-

korysý! O tom svědčí příběhy a splněné životní sny uvedené v této knize.

Nechte se inspirovat příběhy, které vám dodají odvalu a sílu, a následujte lidi, kteří již našli cestu do země přání. Pak se splní i ta vaše – a možná rychleji, než si myslíte. Tyto příběhy totiž nejenže potěší duši a přinesou nové nápady, ale jsou i vzorem, který můžete využít při plnění vlastních přání. Buďte připraveni na to, že zázraky se dějí denně – a prostě si přejte!

ISBN 978-80-7263-673-0

9 788072 636730

ANAG[®]
ANDRAGOGOS
AGENCY